

at man selv kan noget. Ligeledes maa der kræves, at den, der fremtidig skal være Lærer, hvad enten det er i Folkeskolen eller andetsteds, kan samle sine Kundskaber, er i Stand til ved Eksaminer at godtgøre, at han har Herredømmet over sine Kundskaber.

Det ærede Medlem, som nylig talte (Eduard Larsen), fremdrog Eksempler paa, hvor lidt vidt man kunde naa frem i Folkeskolen. Man skal nu være meget varsom med at drage Eksempler frem fra mere eller mindre dumme Dreng og heller ikke spænde Buen for højt med Hensyn til de Krav, der i Almindelighed kan stilles til vore Folkeskoler. Thi det lader sig ikke bestride, at det københavnske og frederiksbjergske Skolevæsen, som jeg altsaa kender bedst, er et vel udviklet Skolevæsen, hvor man sigter de Kræfter, der kommer til at virke deri. Man maa derfor sige, at der er de gunstigste mulige Betingelser for, at denne Folkeskole i Hovedstaden kan udvikle sig saa godt, som det overhovedet er muligt. Imidlertid hændes det jævnlige, at Dreng, der kommer til Præsten, f. Eks. ikke kan læse ordentlig rent, men man kan ikke deraf drage den Slutning, at Dreng i Folkeskolen ikke kan lære at læse rent. Der gives nu en Gang Dreng saavel som Piger af højst forskellig Kaliber, og er det paafaldende, at der er saa mange Børn, der har gennemgaaet den københavnske Folkeskole, som ikke kan læse rent, følger deraf ikke, at Folkeskolen er daarlig, det klargør kun, at der er Børn af højst forskellig Kaliber, og at man ikke kan naa lige vidt frem med dem alle.

Naar det ærede Medlem nævnedes to Eksempler, der skulde kaste Lys over Folkeskolens Resultater, maa jeg sige, at jeg tror, han hellere skulde have ladet være dermed, for de kaster intet Lys over Folkeskolens Resultater. Det ærede Medlem paaviste, at der var en Dreng, som i øvrigt var flink, der i en Fart ikke kunde regne. Jeg er ikke sikker paa, at den Maade, som det ærede Medlem vilde lære ham at trække to Tal fra hinanden paa, er den fornuftigste Maade. (*Eduard Larsen*: Nej, det tror jeg ikke, det ærede Medlem er sikker paa!) Jeg siger, jeg er ikke sikker derpaa, men det kan vi altid drøfte nærmere. Med Hensyn til det andet Eksempel, han nævnedes, nemlig det med de norditalienske Søer, skal jeg sige, at det er muligt, at Drengen ikke bar sig rigtig fornuftigt ad, men det ærede Medlem maa tillade mig som gammel Pædagog

at sige, at jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har spurgt ham rigtigt, thi hvis han har spurgt ham saaledes, som det ærede Medlem sagde, at han havde gjort det, synes jeg, han ikke har været nogen god Pædagog i hvert Fald i det Øjeblik. Det forekommer mig nemlig, at en Dreng med det aandelige Standpunkt, hvorpaa han er i den Alder, her er Tale om, maatte kunne blive noget usikker overfor, hvad Læreren egentlig mente, da han stillede det Spørgsmaal, som skulde føre til, at Drengen skulde lede paa et andet Kort end det, der var ham forelagt af Læreren. Jeg er altsaa ikke vis paa, at det er Elevens Fejl, at han ikke har løst Opgaven, som det ærede Medlem mente, den skulde løses. Men det er jo muligt, at Læreren har spurgt helt anderledes fornuftigt, end det ærede Medlem nævnedes i sit Eksempel, og saa falder Skylden over paa Eleven.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) berørte, hvorvidt Læreruddannelsen her i Landet staar paa Højde med den i vore Nabolande, og det ærede Medlem mente, at Læreruddannelsen staar lavere her end i vore Nabolande. Det er vanskeligt for en, der ikke til daglig Brug beskæftiger sig med disse Forhold, at udtale sig med nogen som helst Autoritet derom, og jeg skal derfor lade dette være, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at det er mit Skøn, at man i vore Nabolande baade imod Syd og imod Nord maaske anvender mere Metode end hos os, saa at man, om jeg saa maa sige, mere dresserer et Lærerkorps op til at undervise efter en bestemt Metode, end vi gør. Det er klart, at i Kraft af en saadan Dressur efter en bestemt Metode kan der udrettes noget godt, men Læreren Personlighed kommer derved meget let til at forsvinde, den bliver i hvert Fald trængt i Baggrunden derved, hvorimod jeg skulde tro, at det med den Læreruddannelse, vi har herhjemme, er muligt for Læreren at faa sin Personlighed til at træde bedre frem. Nu er det saa et Spørgsmaal, som jeg ikke skal kunne afgøre, om man med Hensyn til Folkeskolens Udvikling kommer videst ved at lægge den stærkeste Vægt paa Metodikken eller paa, at Læreren Personlighed udfoldes. Men jeg er altsaa ikke sikker paa, at det er rigtigt, at Læreruddannelsen herhjemme staar tilbage for den i vore Nabolande.

Angaaende det foreliggende Lovforslag maa jeg sige, at jeg deler de Be-